

tionem significare videtur, quæ post judicium diem in Christo Domino futura est respectu Patris. Ad hoc dupliciter respondere possumus, primo, negando Paulum sentire Christum tunc aliter subjiciendum esse quam nunc. Sicut enim supra dicebamus, cum dicitur Christus regnaturus donec ad judicandum veniat, non excludi quin postea sit regnaturus, sed affirmari tantum quod magis dubium videbatur, ita e contrario, cum dicitur tunc futurus subjectus, non negatur quin antea fuerit subjectus, sed affirmatur etiam tunc futurum, seu permansurum subjectum. Quod ideo fortasse fecit Paulus, ne infideles homines existimarent ipsum docere, Christum ut hominem in eo statu non esse subjiciendum Patri, eo quod de ipso docuerat abolitum omnem principatum et potestatem, et omnia illi esse subjicienda. Secundo dici potest, Paulum spiritualiter tribuere illi statui subjectionem Christi ad Patrem, quia nunc videtur habere Christus speciale modum regendi, et gubernandi homines et Angelos, horum ministerio utendo ad illorum salutem perficiendam, et in illis gratiam et varia dona influendo; tunc vero ab hoc opere et regimine cessabit, et in hoc solum incumbet, ut seipsum totumque suum regnum in Patrem referat. Ut ergo Paulus indicaret differentiam inter illum, et praesentem statum, dicit tunc fore Christum subjiciendum Patri, quia tunc huic subjectioni tantum vacabit, et cessabit, ut ita dicam, ab omnibus exterioribus functionibus; tunc enim cessabunt omnia ministeria, novæ illuminationes in beatis, accidentalia gaudia de conversionibus peccatorum, et similia, sed erit quasi pura quedam contemplatio divina, eodem modo stabilis ac perpetua, qua totus Christus, id est, caput cum omnibus membris feretur in Deum, eique subjicietur. Et huic expositioni optime quadrat ratio subjuncta a Paulo: *Et tunc Filius erit subjectus Patri, ut sit Deus omnia in omnibus;* id est, ut unus Deus in omnibus dominetur, et glorificetur, et omnes in Deo habeant quidquid sancte et juste amare possunt, ac desiderare. Sicut exposuit Gregor. Nyss., lib. de Anima et resur., dicens: *Cum vita, quam in praesenti transigimus, varie a nobis exigatur, multæ res sunt quarum participes sumus, ut aeris, loci, cibi, ac potus, et aliarum rerum ad usum vitae necessiarum, quarum nulla est Deus. Beatus vero quæ expectatur, nullius quidem habemus rerum egena est, omnia autem nobis loco-*

que omnium erit divina natura, ad omnem usum ac necessitatem illius vitae, sese convenienter, et apte impariens. Hoc significare ergo visus est Paulus per illam subjectionem ad Deum, scilicet, perfectam quietem in Deo, et cessationem ab omni externo ministerio, non solum corporali, sed etiam spirituali, quia in eo statu non erit jam tempus (ut ita dicam) inquirendi Deum aut sibi, aut aliis, sed tantum fruendi, amandi, et subjiciendi se illi, quia tunc jam erit ipse omnia in omnibus. Quæ expositio potest hoc exemplo declarari. Dicere enim solemus, Deum, antequam aliquid creasset, in seipso mansisse, seipso fruentem, atque se solo perfecte beatum; eodemmodo modo, si Deus omnia nunc in nihilum redigeret, mundumque conservare ac gubernare desineret, diceretur in se mansurus, seipso contentus; quo loquendi genere non significamus, eum nunc non habere a se hasce perfectiones; sed significamus præter illas habere veluti externam actionem, et administrationem qua ante mundi creationem caruit, et postea careret, si mundum in nihilum redigeret. Ad hunc ergo modum ait Paulus, Christum post judicium futurum subiectum Patri, non quia nunc non sit, sed quia nunc præter illam subjectionem et conjunctionem cum Deo, ejusque fruitionem, habet quamdam externam administrationem, a qua in eo statu vacabit. Et hanc expositionem indicavit Epiphan., citato loco, atque etiam Theodoretus, neque multum discrepat quod Nazian. dixit prædicta oratione, nunc regnare Christum, nondum plene possidentem regnum, sed acquirentem, magisque ac magnis sub imperium suum homines quotidie redigentem, quo modo regnabit, donec ponantur inimici ejus sub pedibus ejus, non vero deinde, quia jam tunc non regnabit acquirendo, sed pacifice possidendo totum regnum. Et regnare in illo nihil aliud erit quam seipsum, totumque suum regnum summa concordia, summo gudio, summaque vitae tranquillitate Patri subjicere. Atque hic erit perpetuus, ac felicissimus status, quem post hujus saeculi consummationem Christus Dominus habiturus est. Ibi ergo nostræ disputationis cursus finem habeat, ubi totius vitae ac mysteriorum Christi finis est. Cui nos quoque opus hoc nostrum qualecumque est subjiciamus; ut quod illius ope et auxilio perfectum tandem est, in ejusdem et augustissimæ Virginis matris cedat honorem et gloriam. Amen.

INDEX

LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ

QUÆ IN HOC TOMO OBITER VEL EX PROFESSO EXPLICATA SUNT.

GENESIS.

- CAP. I. Factum est vespera et mane dies unus, d. 46, s. 1.
— Crescite et multiplicamini, d. 6, s. 1.
CAP. II. Qua die comederis ex eo, morte morieris, d. 50, s. 3.
CAP. III. Inimicitias ponam inter te et mulierem, d. 3, s. 5.
— Donec revertaris in terram, de qua assumptus est, d. 50, s. 6.
— In pulverem reverteris, d. 50, s. 6.
CAP. V. Non apparuit, quia tulit eum Dominus, d. 55, s. 1.
CAP. VII. Et cataractæ cœli apertæ sunt, d. 27, s. 1.
CAP. VIII. Misit corvum, qui non revertebatur, donec siccarentur aquæ, d. 5, s. 4.
CAP. XII. Accipe eam et vade, d. 7, s. 3.
CAP. XXXVII. Descendam ad filium meum lugens in infernum, d. 42, s. 2.
CAP. XLII. Deducetis canos cum meos mœrore ad inferos, d. 42, s. 2.
CAP. XLIX. Catulus leonis Juda, etc., quis suscitabit eum, etc., d. 55, s. 1.
— Fiat Dan coluber in via, cerastes in semita, d. 54, s. 8.

EXODUS.

- CAP. III. Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, etc., d. 50, s. 4.
CAP. XII. Mensis iste vobis principium mensium primus erit in mensibus anni, etc., usque ad et dies septima eadem festivitate venerabilis, d. 40, s. 0.
— Immolate phase, d. 40, s. 2.
CAP. XIII. Sanctifica mihi omne primogenitum, quod aperit vulvam in filiis Israel, d. 16, s. 1.
CAP. XIX. In die enim tertia descendet Dominus coram omni plebe, d. 45, s. 1.
CAP. XXIII. Non erit in te infuscunda, neque sterilis, d. 6, s. 1.
CAP. XXXIII. Ostende mihi gloriam tuam, etc. Cum transibit gloria mea, videbis posteriora mea, d. 32, s. 2.

LEVITICUS.

- CAP. XII. Mulier, si suscepto semine peperit masculum, immunda erit septem, etc., usque ad Orabitque pro ea sacerdos, et sic mundabitur, d. 16, s. 1; d. 16, s. 2.
CAP. XXIII. Numerabitis ergo ab altero die sabbathi, etc., usque ad et sic offeretis sacrificium novum, d. 46, s. 1.

RUTH.

- CAP. VIII. Omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur, d. 5, s. 2.
CAP. XII. Os ad os loquar ad eum in specie, et non in ænigmate, d. 32, s. 2.

DEUTERONOMIUM.

- CAP. VII. Non erit in te sterilis utriusque sexus, etc., d. 6, s. 1.
CAP. XV. Indiges et mendicus non erit inter vos, d. 28, s. 2.
— Non deerunt pauperes in terra habitationis tuæ et ideo ego præcipio tibi, etc., d. 28, s. 2.
CAP. XVI. Sed in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habilet nomen ejus, d. 40, s. 2.
CAP. XVIII. Prophetam de gente tua sicut me suscitat Dominus, usque ad Ego ulti exislam, d. 24, s. 2; d. 45, s. 4.
CAP. XX. Qui est homo qui spondit uxorem, et non accepit eam, d. 7, s. 3.
CAP. XXI. Maledictus homo qui pendet in ligno, d. 36, s. 3.
CAP. XXVIII. Erit vita tua pendens ante, d. 36, s. 3.
CAP. XXXII. Ascende in montem Nebor, d. 32, s. 2.
CAP. XXXIII. Quasi primogeniti tauri pulchritudo ejus, et cornua rhinocerotis cornua illius in ipsis ventilabil gentes usque ad terminos terræ, d. 36, s. 3.
CAP. XXXIV. Ascendit Moyses super montem Nebor, d. 32, s. 2.

JOSUE.

- CAP. III. Jordanis ripas alvei sui tempore messis implerat, d. 30, s. 3.
CAP. IV. Populus autem ascendit de Jordane decima die mensis primi, d. 30, s. 3.
CAP. XIV. Adam maximus ibi inter Enacim situs est, d. 36, s. 4.

JUDICUM.

- CAP. XIII. Nazaræus ex utero matris, d. 3, s. 1.

RUTH.

- CAP. II. Benedicta est a Domino filia, quia priorem misericordiam posteriore superasti, d. 23, s. 2.

I REGUM.

- CAP. XXXVIII. Cras tu et filii tui mecum eritis, d. 42, s. 2.

III REGUM.

CAP. VIII. Intulerunt sacerdotes arcam fæderis Domini in locum suum, d. 21, s. 2.

II PARALIPOMENON.

CAP. XX. Immolaverunt autem phase decima quarta die, usque ad holocausta in domo Domini, d. 40, s. 2.

I ESDRAE.

CAP. VI. Fecerunt filii Israel transmigrationis pascha, usque ad qui reversi fuerant de transmigratione, d. 40, s. 2.

JOB.

CAP. IX. Expectet lucem et non videat, neque ortum surgentis aurore, d. 3, s. 5.

CAP. VIII. Donec impleatur os tuum risu, et labia tua jubilo, d. 47, s. 6.

CAP. XIV. Homo, cum dormierit, non resurget, donec alteratur cælum, d. 48, s. 2.

— Quis mihi tribuat ut in inferno protegas me, d. 42, s. 2.

CAP. XVII. Si sustinuero, infernus domus mea est, d. 43, s. 2.

CAP. XIX. Scio quod redemptor meus vivit, d. 50, s. 1.

CAP. XXVIII. Non adequalitur ei aurum vel vitrum, d. 48, s. 2.

CAP. XXXVI. Non salvat impios, et judicium pauperibus trivuit, d. 57, s. 4.

PSALMI.

Ps. I. Ideo non resurgent impii in iudicio, d. 50, s. 3; d. 57, s. 5.

Ps. II. Ego autem constitutus sum Rex a Deo super Syon montem sanctum ejus, d. 45, s. 4.

— Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te, d. 45, s. 1.

— Postula a me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam, d. 45, s. 1.

Ps. III. Ego dormivi, et somnum cœpi, et exsurrexi, quoniam Dominus suscepit me, d. 45, s. 1.

Ps. IX. Insidiatur in occulto, quasi leo in spelunca, d. 54, s. 5.

Ps. XV. A dextris est mihi, ne commovear, d. 51, s. 3.

— Non derelinques animam meam in inferno, d. 42 s. 2; d. 43, s. 2.

— Nec dalis sanctum tuum videre corruptionem, d. 42, s. 2.

CAP. XVI. Igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas, d. 57, s. 1.

CAP. XVII. Dolores inferni circumdederunt me, d. 43, s. 2.

CAP. XVIII. In omnem terram exiit sonus eorum, d. 56, s. 1.

CAP. XXI. Deus, Deus meus, quare me dereliquisti, d. 28, s. 2.

— Et dispersa sunt omnia ossa mea, d. 36, s. 5.

— Foderunt manus meas et pedes meos, d. 36, s. 4.

— Diminuaverunt omnia ossa mea, d. 36, s. 4,

— Diviserunt sibi vestimenta mea, d. 28, s. 2.

— Vota mea reddam in conspectu timentium eum, d. 28, s. 2.

CAP. XXIII. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ aternales, d. 43, s. 2.

CAP. XXIX. Ad vesperam demorabitur fletus, et ad matutinum lætitia, d. 46, s. 2.

CAP. XXVI. Quæ utilitas in sanguine mzo, dum descendero in corruptionem, d. 41, s. 1.

Ps. XXXI. Beati quorum remissæ sunt iniquitates, et quorum tecla sunt peccata, d. 57, s. 7.

CAP. XXXIV. Congregata sunt super me flagella, et ignoravi, d. 33, s. 2.

Ps. XL. Homo pacis meæ, in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplationem, d. 34, s. 1.

Ps. XL1. Abyssus abyssum invocat, d. 23, s. 2.

Ps. XLIV. Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitia, d. 26, s. 2.

— Astilbit regina a dextris tuis, d. 21, s. 3.

— Afferentur Regi virginis post eam, d. 6, s. 3.

Ps. XLV. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus, d. 3, s. 5.

— Afferens bella usque ad finem terræ, d. 4, s. 5.

Ps. XLIX. Deus manifeste veniet, Deus noster, et non silebit; ignis in conspectu ejus excardescet, d. 57, s. 1.

Ps. L. Dele iniquitatem meam, d. 57, s. 7.

— Ut justiceris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris, d. 57, s. 8.

Ps. LVI. Misit de cælo, et liberavit me, dedit in opprobrium conculcantes me, d. 55, s. 1.

— Exurge gloria mea, d. 46, s. 2.

Ps. LXVII. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, acceperisti dona in hominibus, d. 42, s. 1.

— Æthiopia præveniet manus ejus Deo, d. 14, s. 3.

Ps. LXVIII. Dederunt in escam meam fel, et in siti mea polaverunt me a cælo, d. 37, s. 4.

Ps. LXXI. Descendet sicut pluvia in vellus, d. 5, s. 4.

— Coram illo procident Æthiopes; et inimici ejus terram lingent, d. 14, s. 3.

— Reges Tharsis et insulæ munera offerent; reges Arabum et Sabba dona adducent, d. 14, s. 3.

— Dabitur illi de auro Arabiæ, d. 14, s. 3.

Ps. LXXIII. Operatus est salutem in medio terræ, d. 36, s. 4.

Ps. LXXVII. Eduxit eos in nube diei, d. 3, s. 5.

Ps. LXXIX. Domine Deus virtutum converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus, d. 24, s. 2.

Ps. LXXXV. Gratiam et gloriam dabit Dominus, d. 23, s. 1.

Ps. LXXXVII. Factus sum sicut homo sine adjutorio, d. 40, s. 6.

— Posuerunt me in lacu inferiori, d. 43, s. 2.

Ps. LXXXVIII. Tabor et Hermon in nomine tuo exultabunt, d. 32, s. 2.

— Inveni David servum meum, etc., et ego primogenitum ponam illum, d. 45, s. 1.

— Thronus ejus sicut sol, d. 3, s. 5.

Ps. XC5. Dicite in gentibus, quia Dominus regnavit a ligno, d. 36, s. 3.

Ps. XC6. Ante ipsum præredet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus, d. 56, s. 4; d. 57, s. 1.

Ps. CI. Opera manuum tuarum sunt cæli, ipsi peribunt, tu autem permanebis, etc., d. 58, s. 2.

Ps. CVI. Cuius astilbit a dextris pauperis, d. 51, s. 3.

Ps. CIX. Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, d. 51, s. 3.

— Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ sue reges, d. 53, s. 2.

Ps. CXXXI. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam, d. 2, s. 3; d. 5, s. 1.

— Parasti lucernam Christo meo, d. 24, s. 2.

Ps. CXXXVII. Si sumpsero pennas meas diluculo, d. 48, s. 1.

Ps. CXLI. Redemisti servum tuum degladio maligno, d. 3, s. 3.

Ps. CXLIX. Exultabunt sancti in gloria, lætabuntur, etc., d. 47, s. 6.

PROVERBIA.

CAP. IV. Unigenitus matris suæ, d. 2, s. 3.

CAP. VIII. Dominus possedit me in initio viarum suarum, d. 1, s. 3.

CAP. IX. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem, d. 4, s. 2; d. 9, s. 5.

CAP. L. Trias sunt difficultas mihi, et quartum penitus ignoro, viæ viri in adolescentia, d. 5, s. 1.

ECCLESIASTES.

CAP. I. Omnia flumina intrant in mare, et mare non redundat, d. 1, s. 2; d. 18, s. 4.

CAP. XI. Si ceciderit lignum, sive austral, sive ad aquilonem, ibi ceciderit, ibi erit, d. 42, s. 1.

CAP. XII. Quodcumque facere potest manus tua, instanter operare, quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, d. 42, s. 1.

— Mortui vero nihil noverunt amplius, neque habent ultra mercedem, d. 42, s. 1.

CANTICA.

CAP. II. Surge, amica mea, etc., in foraminibus petræ, etc., d. 47, s. 2.

CAP. III. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, etc., d. 1, s. 2.

— Egredimini, et videite, filii Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua, etc., d. 8, s. 2.

CAP. IV. Veni coronaberis, d. 22, s. 2.

CAP. V. Ego dormio, et cor meum vigilat, d. 18, s. 2.

SAPIENTIA.

CAP. III. Fulgebunt justi, et tanquam scintillæ in arundine discurrent, d. 48, s. 1.

— Judicabunt nationes, etc., d. 47, s. 4.

CAP. XIV. Benedictum lignum per quod fit justitia, d. 36, s. 3.

CAP. XVIII. Dum medium silentium tenerent omnia d. 9, s. 5.

ECCLESIASTICUS.

CAP. XVII. Quid lucidius sole? et hic deficit, d. 58, s. 2.

CAP. XXIV. In plenitudine Sanctorum detentio mea, d. 18, s. 4.

— Penetrabo omnes inferiores partes terræ, etc., d. 43, s. 2.

CAP. XLIV. Henoch translatus est in paradisum ut det gentibus pænitentiam, d. 55, s. 1 et 2.

CAP. XLVIII. Quia receptus est in turbine ignis, etc., lenire iracundiam Domini, d. 55, s. 2.

ISAIAS.

CAP. I. Cognovit bos possessorem suum et asinus præsepe domini sui, d. 13, s. 3.

CAP. III. Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui, d. 53, s. 2.

CAP. VI. Vidi Dominum sedentem super solium exaltatum, et elevatum, d. 51, s. 3.

CAP. VII. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, etc., d. 1, s. 1; d. 5, s. 2.

CAP. LXIII. Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra, d. 51, s. 1.

CAP. LXV. Oblivioni tradita sunt angustiae priores,

— Et erit vobis in sanctificationem, usque ad in vicinam habitantibus Jerusalem, d. 19, s. 2.

— Ecce ego, et pueri mei, quos dedit mihi Dominus, d. 19, s. 2.

CAP. IX. Antequam sciat puer vocare patrem suum et matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, d. 14, s. 2.

— Populus, qui habitabat in tenebris, vidit lucem magnum, d. 49, s. 5.

— Factus est principatus super humerum ejus, d. 36, s. 2.

CAP. XI. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, d. 1, s. 1; d. 2, s. 3.

— Et erit in die illa, adjicit Dominus secundo manum suam ad populum residuum, d. 56, s. 1.

CAP. XIII. Stellæ cæli, et splendor earum expandent lumen suum, d. 56, s. 3.

CAP. XIX. Ascendet Dominus super nubem levem, et ingredietur Ægyptum et commovebuntur simulacra Ægypti, d. 17, s. 1.

CAP. XXIV. Et erit in die illa, visit

etc. Ecce enim creo cœlos novos, etc., d. 57, s. 7.
CAP. LXVI. Antequam parturiret, peperit, antequam proveniret partus ejus peperit masculum, d. 13, s. 2.
 — Et ossa vestra quasi herba germinabunt, d. 50, s. 1.
 — Quia ecce Dominus in igne veriet, d. 57, s. 1.

JEREMIAS.

CAP. I. Antequam te farem in utero, novi te, etc., d. 3, s. 1; d. 55, s. 3.
CAP. VII. Non sum locutus cum patribus vestris, et non præcepit eis de verbo holocaustatum, d. 40, s. 2.
CAP. XI. Mittamus lignum in panem ejus, d. 32, s. 3; d. 36, s. 3.
CAP. XV. Dixit Dominus ad me: Si steterint Moyses et Samuel coram me, etc., d. 42, s. 1.
 — Occidit eis sol, cum adhuc esset dies, d. 39, s. 1.
CAP. XXII. Non sedebit de semine ejus vir super solium David, d. 2, s. 3.
CAP. XXXI. Novum creavit Dominus super terram, femina circumdabit virum, d. 5, s. 1.
 — Ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Juda secundum novum, d. 13, s. 3.
 — Dabo legem meam in sceribus eorum, et in corde eorum scribam eam, d. 13, s. 3.

EZECHIEL.

CAP. I. Aperti sunt cœli, et vidi visiones Dei, d. 27, s. 1.
CAP. XVIII. Si impius egerit pœnitentiam, omnium iniqutum ejus non recordabor, d. 57, s. 7.
CAP. XXXII. Operiam, cum extinctus fueris, cœlos, d. 56, s. 3.
CAP. XXXV. Suscitabo vobis pastorem servum meum David, d. 45, s. 1.
CAP. XXXVII. Vaticinare: Ecce ego aperiam tumulos vestros, etc., usque ad popule meus, d. 50, s. 1.

DANIEL.

CAP. II. Tu rex videbas, et ecce quasi statuta una grandis, d. 54, s. 2.
CAP. VII. Quatuor bestiae grandes ascendebant de mari diversæ inter se, d. 54, s. 2.
 — Et ecce oculi qui oculi hominis erant, d. 54, s. 1.
 — Aspiciebam, donec throni positi sunt, etc., d. 57, s. 3.
 — Judicium sedit, et libri aperti sunt, d. 57, s. 9.
 — Millia millium ministrabant ei, etc., d. 54, s. 5.
 — Et tres reges humiliabit, d. 54, s. 5.
CAP. VIII. De uno autem ex eis egressum est cornu unum modicum, et factum est grande, d. 54, s. 5.
 — Et erit in templo abominationis desolationis, d. 54, s. 5.
CAP. IX. Deum autem Moaxim in loco suo venerabitur, d. 54, s. 4.
CAP. XI. Et mittet manum suam in terras, et terra Egypti non effugiet, d. 54, s. 5.
 — Dominabitur thesaurorum auri, d. 54, s. 5.
 — Multi de his, qui dormiunt in terræ pulvere, evigilabunt, etc. Qui autem docti fuerint, fulgebunt, d. 48, s. 1; d. 50, s. 1.

OSEAS.

CAP. II. Congregabuntur filii Juda, et filii Israel pariter, et ponent sibimet caput unum, d. 13, s. 3.

CAP. VI. Vivificabit nos post duos dies, in die tertia suscitabit nos, d. 46, s. 1.
CAP. XI. Ex Ægypto vocavi filium meum, d. 17, s. 4.
CAP. XIII. Ero mors tua, o mors, morsus tuus ero, inferne, d. 43, s. 3; d. 45, s. 1.

JOEL.

CAP. II. Et dabo prodiga in cœlo et in terra, etc., antequam veniat dies, etc., d. 56, s. 3.
CAP. III. Ecce in diebus illis, et in tempore illo, cum convertero captivitatem Juda et Jerusalem, congregabo omnes gentes, et educam eas in vallem Josphat, et disceptabo cum eis, d. 53, s. 3; d. 56, s. 1.
CAP. III. Quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, d. 4, s. 4.

AMOS.

CAP. VI. Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus molestum est, d. 30, s. 2.
CAP. VIII. Et erit in illa, dicit Dominus, occidet vobis sol in meridie, et tenebrescere faciam terram in die luminis, d. 39, s. 1.

MICHÆAS.

CAP. II. Ascendit pandens iter ante eos, d. 51, s. 1.
CAP. V. Et tu, Bellilehem, terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda, etc., d. 13, s. 3.
CAP. VI. Ne læteris inimica mea super me, quia cecidi, consurgam, d. 45, s. 1.
CAP. VII. Et aspiciet inimica mea, et opponitur confusione, d. 45, s. 1.
 — Dies, ut cedificantur maceræ tuæ, in die illa longe fiet lex, d. 45, s. 1.

HABACUC.

CAP. III. Consideravi opera tua, et expavi, in medio duorum animalium cognosceris, d. 13, s. 4.
 — Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu, d. 15, s. 2.

SOPHON'AS.

CAP. I. Et erit in tempore illo, scrutabor Jerusalem lucernis, d. 57, s. 7.
CAP. III. Expecta me in die resurrectionis mee in futurum, d. 45, s. 1.

AGGÆUS.

Adhuc unum modicum est, et ego commovebo cœlum, et terram, et mare, et aridam, et movebo omnes gentes, et veniet desideratus cunctus gentibus, d. 14, s. 1; d. 53, s. 2.

ZACHARIAS.

CAP. III. Ostendit mihi Dominus Jesum sacerdotem magnum, d. 15, s. 2.
CAP. V. Et levaverunt amphoram inter cœlum et terram, etc., ut cedificantur ei domus in terra Senaar, etc., d. 54, s. 5.
CAP. IX. Tu autem in sanguine testamenti eduxisti vincitos, d. 42, s. 1.
CAP. XI. Appenderunt mercedem meam triginta argenteis, d. 34, s. 2.
CAP. XII. Et aspiciant ad me, quem confixerunt, d. 36, s. 3; d. 57, s. 9.
CAP. XIII. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum, et dicet his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me, d. 36, s. 3; d. 47, s. 2.

MALACHIAS.

CAP. II. Ecce ego millo Angelum meum, et præparabit viam ante faciem meam, d. 24, s. 1.
CAP. III. Ecce venit, dicit Dominus exercitum, et quis poterit cogitare diem adventus ejus, d. 53, s. 4.
 — Et accedam ad vos in iudicio, et ero testis velox maleficis, d. 58, s. 1.
CAP. IV. Orietur sol justitiae timentibus nomen meum, et sanitas in ejus pennis, d. 48, s. 1.
 — Ecce mittam vobis Eliam prophetam antequam veniat dies Domini, d. 55, s. 2.

II MACHABÆORUM.

CAP. VII. Tibi enim resurrectio ad vitam non erit, d. 50, s. 3.

MATTHÆUS.

CAP. I. Quod in ea natum est, de Spiritu Sancto est, d. 5, s. 1; d. 9, s. 5.
 — Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per prophetam dicentem: Ecce virgo in utero habebit, d. 5, s. 2.
 — Cum esset desponsata mater Iesu Maria Joseph, etc., d. 5, s. 4.
 — Non cognoscebat eam, donec peperit filium suum, d. 5, s. 4.
 — Joseph autem vir ejus, d. 7, s. 1.
 — Voluit occulte dimilltere eam, d. 7, s. 2.
 — Joseph, fili David, noli timere, etc., d. 7, s. 1 et 2.
 — Noluit eam traducere, d. 7, s. 2.
 — Vocabit nomen ejus Iesum, ipse enim salvum faciet, etc., d. 15, s. 2.
CAP. II. Ecce Magi ab Oriente venerunt, d. 14, s. 3.
 — Aperiunt thesauris suis, d. 14, s. 3.
 — Qui cum recessissent, Angelus Domini apparuit in somni Joseph, d. 17, s. 1.
 — A bimatu, et infra, secundum tempus quod exquisierat a Magis, d. 14, s. 5.
CAP. III. Sine modo, sic enim decet nos implere omnem justitiam, d. 15, s. 1.
 — Esca autem ejus erat locusta et mel sylvestre, d. 24, s. 3.
 — Ego a te debeo baptizari, et tu venis ad me, d. 24, s. 4.
 — Ego quidem baptizo vos in aqua, ipse vero baptabit vos in Spiritu Sancto et igne, d. 25, s. 4.
 — Et ecce aperti sunt ei cœli, d. 27, s. 1.
 — Et vidit Spiritum descendenter sicut columbam, etc., d. 27, s. 2.
 — Et ecce vox de celis dicens: Hic est filius, etc., d. 27, s. 3.
 — Cujus non sum dignus calceamenta portare, d. 28, s. 3.
 — Appropinquavit enim regnum cœlorum, d. 47, s. 1.
CAP. IV. Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant, d. 28, s. 3.
 — Tunc Jesus ductus est in desertum ab spiritu, d. 29, s. 1. Totum mysterium exponitur.
CAP. VI. Scit pater vester, quid opus sit vobis, antequam petatis, d. 5, s. 4.
CAP. VIII. Non inveni tantam fidem in Israel, d. 19, s. 1.
CAP. X. Neque duas tunicas, etc., d. 28, s. 3.
CAP. XI. Quid existis in deserto videre? arundinem vento agitatam? d. 24, s. 3.
 — Eliam dico vobis, plus quam prophetam, d. 24, s. 3.

— Inter natos mulierum non surrexit major Joannes Baptista, d. 24, s. 3.
 — Qui minor est in regno cœlorum, major est illo, d. 24, s. 3.
 — Venit Joannes neque manducans, neque bibens, d. 28, s. 3.
 — Tu es qui venturus est, an alium expectamus, d. 24, s. 4.
 — Beatus qui non fuerit scandalizatus in me, d. 24, s. 5.
CAP. XII. Quæ est mater mea, d. 1, s. 1.
 — Generatio mala et adultera signum querit, etc., d. 30, s. 3.
 — Amen dico vobis, quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines, etc., d. 57, s. 7.
 — Erit filius hominis in corde terræ tribus diebus, d. 43, s. 2.

CAP. XIII. Vigilate quia nescitis qua hora Filius hominis veniet, d. 52, s. 2.

CAP. XIV. Vespe autem facta, etc., d. 40, s. 2.

CAP. XVII. Sunt quidam de his stolidibus, qui non gubernabunt mortem, etc., d. 32, s. 1.

— Elias quidem venturus est, et restituat omnia. Dico autem vobis, etc., d. 55, s. 2.

CAP. XIX. Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, etc., sedebitis et vos, etc., d. 57, s. 4.

CAP. XX. Calicem quidem meum bibetis, d. 55, s. 3; d. 56, s. 1.

CAP. XXI. Agricolæ autem videntes filium, dixerunt intra se, etc., d. 34, s. 4.

— Baptismus Joannis unde erat, etc., d. 25, s. 3.

CAP. XXII. Ego sum Deus Abraham, Deus Isaac, etc., d. 50, s. 1.

CAP. XXIII. Nolite vocare vobis Patrem super terram, d. 4, s. 1.

CAP. XXIV. Cum videritis abominationem desolationis, etc., d. 54, s. 5.

— Predicabitur hoc Evangelium in universo orbe, d. 56, s. 1.

— Statim autem post tribulationem illorum dierum, sol obscurabitur, d. 56, s. 3.

— Sicut fulgur exiit ab Oriente, etc., d. 57, s. 4.

— Tunc parebit signum Filii hominis, etc., d. 56, s. 3, 4; d. 57, s. 2.

— Videbunt Filium hominis, venientem in nubibus cœli in virtute multa, d. 57, s. 3.

CAP. XXV. Media autem nocte clamor factus est, d. 50, s. 10.

— Tunc sedebit super sedem majestatis sue, d. 57, s. 3.

— Quando lo vidimus esurientem, etc., d. 57, s. 10.

CAP. XXVI. Tristis est anima mea usque ad mortem, d. 33, s. 2.

— Converte gladium tuum, etc., d. 35, s. 2.

— Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum, d. 37, s. 4.

— Prima autem die azymorum accesserunt discipuli, etc., d. 40, s. 2.

— Erat autem Pascha, et azyma post biduum, d. 40, s. 3.

— Scitis quia post biduum Pascha fiet, d. 40, s. 4.

— Non in die festo ne forte tumultus fieret in populo, d. 40, s. 4.

— Hic est sanguis novi testamenti, d. 37, s. 4.

CAP. XXVII. Nihil tibi, et justo illi, d. 4, s. 4.

— Acceptam spongiam implevit acetō, et imposuit arundini, d. 37, s. 3.

— Dederunt ei vinum bibere cum felle mistum, d. 37, s. 3.